

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ

او پوهه شئی | چه هغه څه | چه غنیمت کښه بیا موندل تاسو | له هر جنس نه | نو الله د پاره ده | د دغه پخپه برخه
او تاسو ته د معلومه شئی چه کوم څیز تاسو په غنیمت کښه بیا موندو ، نو په هغه کښه پنځمه برخه د الله تعالی

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

او د رسول د پاره | او د خپلوانو د پاره | او د یتیمانو | او د مسکینانو | او د مسافرو (د پاره)
او د رسول د څه | او د هغه د خپلوانو | او د یتیمانو | او د مسکینانو | او د مسافرو د څه

إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا

که چرې تاسو ایمان راوړه دی | په الله | او په هغه کتاب | باندې چه نازل کړو مونږ | په خپل بنده باندې
که تاسو په الله تعالی باندې ایمان لرئ ، او په هغه کتاب | چه مونږ د فیصله په درځ یعنی د دواړو وفوځونو

يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَقَّى الْجَمْعَيْنِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

په حق او باطل کښه د فیصله په درځ | په کومه ورځ | چه یو ځای د ډوډه ښکړه | او الله | په هر څیز باندې
د مقابل په ورځ | په خپل بنده باندې نازل کړه د څه | او الله تعالی په هر څیز باندې قدرت

قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدَّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ

قادر د څه | کله چه تاسو دوی | په غاړه | نژدې باندې | او دوی دوی | په غاړه | لرې باندې
لرئ ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (د مدینه) نژدې والا غاړه باندې وئ او هغه (کفار) په لرې غاړه باندې وو

وَالرَّكِبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ

او قافله (د څه) | ښکته | له تاسو نه | او که تاسو د یو بل سره وعده کوله (وچل) | نو اختلاف به کوئ تاسو
و (د تجارت) قافله تاسو نه ښکته (بېچ بېچ) تلله او که چر تاسو د یو بل سره د چل په هغه څه وعده کوله نو تاسو به

فِي الْبُعْدِ وَلَكِن لَّيْقُضِي اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

په وعده کښه | لیکن | پوره کول دوی | الله له | یو کار | چه کیدونکې وو
نښه وی رسیدلی و عدته خو (څه چه وشول هغه څکه وشول) چه الله تعالی یو داسه کار پوره کړی کوم چه هغه کولو.

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْتِنَا وَيُحْيِي مَنْ حَيَّ عَن بَيْتِنَا

چه هلاک شئ | هغه څوک چه هلاک شو | په دلیل سره | او ژوند پاته شئ | هغه څوک چه ژوند پاته شو | په دلیل سره
هغه دا چه څوک تباه کیدي هغه په ښکاره دلیل تباه کړی او څوک چه ژوند پاته کیدي هغه په واضح دلیل ژوند پاته

وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَاكِبِ

او ښکته | الله | آوړیدونکې | پوهه د څه | هر کله چه ښود تاته دوی | الله | ستا په خوب کښه
شئ او الله تعالی هر څه آوړی په هر څه پوهه د څه . هغه وخت راپد کړه چه الله تعالی هغوی (کافران) تاسو په

قَلِيلًا ۝ وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او که ښودلې د تاته دوی | دیر | نو ځانها به زده بالله ووتاسو | او ځانها به اختلاف کوئ تاسو
خوب کښه لږ ښکاره کول او که درته ئې دیر ښکاره کړی وې نو تاسو به همت بالله وواړه د څه معامله کښه به

لَبِزْ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَاكِبِ

لږ | او که ښودلې د تاته دوی | دیر | نو ځانها به زده بالله ووتاسو | او ځانها به اختلاف کوئ تاسو
خوب کښه لږ ښکاره کول او که درته ئې دیر ښکاره کړی وې نو تاسو به همت بالله وواړه د څه معامله کښه به

فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

په دے معاملہ کېږي | او ليکن | الله | بېر وسانلئې | بېشکه هغه | بېر پېژني | د سينو خبره
چېرې شروع کړې ده ، ليکن الله تعالى تاسو بچ کړي ، يقيناً الله تعالى ته د زړونو حال د پېرېنه معلوم ده

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيَمَ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا

او هر کله | هغه ښودل تاسو | دوی | کله چې تاسو هماغه شوئې | په سترگو ستاسو کېږي | لږ
او ډاډ کړئ چې د مقابلې په وخت کې الله تعالى تاسو ته د ښمنان کم ښکاره کول

وَيَقْلِلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

او لږ ته ښکاره کړئ تاسو | په سترگو د هغوی کېږي | چې پوره کړئ | الله | هغه کار | چې کيدونکې و
او تاسو ته د ښمنانو ته کم ښکاره کولئ چې الله هغه کار پوره کړي کوم چې فيصله کېږي شوه ده

وَالِلَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ

او الله طرف ته | واپس کول شي | (تول) کارونه | اے د ايمان خاوندانو! | کله چې تاسو مقابلې شئ
او ټولې معاملې صرف الله تعالى ته راجع کېږي . اے مؤمنانو! هر کله چې يو ټولې سره ستاسو

فِتْنَةً فَاثْبَتُوا ۝ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

يو ټولې سره | نو کلک و سپړئ | او ډاډ کړئ | الله | ډير | ډاډاره د چېرې تاسو | کامياب شئ
مقابلې راشي نو ثابت قدم و سپړئ او الله تعالى ډير ډير يا دوی چېرې تاسو کامياب شئ

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

او حکم منئ | د الله | او دده د رسول | او ډير لږ سره چېرې کوي | گټې بزدله به شئ | اولاه به شئ
او الله تعالى او دده د رسول حکم منئ ، او په خپل مينه کېږي چېرې هه کوي گټې بزدله به شئ او ستاسو سره

رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا ۝ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا

رعب ستاسو | او صبر کوئ | بېشکه | الله | سره ددې | د صبر کوونکو | اومه کېږئ
به ختم شئ او صبر کوئ | الله تعالى د صابرانو خلقو ملګرې ده - او د هغه خلقو

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ

په شان د هغو خلقو | چې ووتل | د خپلو کورونو نه | په غر سره | او خلقو ته په ځان ښودلو به
په شان مه کېږئ چې د خپلو کورونو نه په غر سره او خلقو ته د ښوونې په خيال را ووتل او

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۝ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝

او منع کوي (خلق) | د الله د لاس نه | او الله | په هغه څه | چې دوی ته کوي | را چا پېرې ده
خلق ته د الله تعالى د لاس نه منع کول او الله تعالى د دوی په کارونو احاطه کونکې ده

وَأَذْرَبْنَاهُمْ لِهَمِّ الشَّيْطَانِ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ

او کله چې ښاښته کړل | د دوی ته | شيطان | عملونه د دوی | او وئېل | چې څوک هم غالب نشي ته
او کوم وخت چې شيطان ورته د دوی کارونه ښاښته ښکاره کړل او ورته لې دوئېل چې نن هېڅوک به نه

وَأَقْرَبُ ۝ وَتُؤْمَرُونَ مِنَ الْأَعْيُنِ ۝ وَرَأَى اللَّهُ كَيْفَ أَصْلَحَ

او نږدې | او تاسو ته د دوی | د دوی | او وئېل | چې څوک هم غالب نشي ته
او کوم وخت چې شيطان ورته د دوی کارونه ښاښته ښکاره کړل او ورته لې دوئېل چې نن هېڅوک به نه

يَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْ

نن | له خلقونه | او بيشكه زه مددگاريم | ستاسو | بيا هر كه چه | مخامخ شوي

يَوْمَ تَأْسُو عَلَيْهِ نَفْسِي مَوْدَعِ اَوْ زَه ستاسو ملگري يم ، خو هر كه چه دواړه ډله

الْفِتْنِ نَكْصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ

دواړه ډله | نو هغه واپس وگرځيدو | په پوند و خپلو | اودوئ وئيل | بيشكه زه | بيزاره يم | له تاسو نه

مخامخ شوي نو هغه په اردو لو بڼو وگوتئيدو | اودوئ وئيل | چه زه تاسو نه بيزاره يم ،

إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ

بيشكه زه | وينم | هغه چه | تاسو نه وينئ | بيشكه زه | ويريږم | دالله نه | او الله

زَه هغه دينم | چه تاسو نه ښكاري ، زَه د خداي نه ويريږم ، او خداي

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۶۸ اَذِيقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمُ

سخت عذاب وركوئ كي | هر كه چه وئيل | منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو هغوي

په عذاب وركولو كيږي ډير سخت دے - هغوئ رايد كړي چه منافقانو او هغه خلقو چه په زړونو كيږي

مَرَضٌ عَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مرض دے | مفر و كړي دي | دوي | دين ددوي | او څوك چه | توكل وكړي | په الله باند

رَد كړي (مريض پروت كي وئيل چه دوي (مسلمانان) په خپل دين نازيږي، او څوك چه په الله تعالى توكل وكړي

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۶۹ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَقَّى

نو بيشكه | الله دے | ډير زير دست | د حكمت خاوند | او كه چرے | وويني ته | كه چه | روحونه و باسي

نوبيشكه الله تعالى غالب او د حكمت خاوند دے - او كاش! چه ته هغه وخت وويني كه چه نښي

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ الْمَلِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

د هغو | چه كافران دي | فرښتي | گزارونه كوي | په مخونو ددوي | او په شاكانو ددوي

د كافرانو روحو ته قبض كوي، هغوي ددوي په مخونو او ددوي په شاكانو گزارونه كوي او (واي چه)

وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۷۰ ذَلِكِ يَمَّا قَدَّمْتُ

او (واي) چه و څكنئ | عذاب | سوزوونكي | دادے | د هغه عمل په سبب | چه دواړي ليدل دے

د سوزوونكي اور عذاب و څكنئ - داسزا د هغو عملونو په وجه ده چه تاسو په خپلو

أَيِّدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۷۱ كَذَابٍ

ستاسو لاسونو | اودا چه الله | نه دے | ظلم كوونكي | په خپلو بندگانو | لكه چه حال شو

لاسونو دواړي ليدل دي او يقيناً الله تعالى په خپلو بندگانو باند ظلم نه كوي - ددوي حالت د

إِلَّا فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوي نه وړاندو | چه دوي انكار كړو | د آيتونو | دالله

فرعون د قوم په شان دے او د هغو خلقو په شان چه له دوي نه وړاندو، دوي دالله تعالى د آيتونو نه انكار وكړ

فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۵۰
 بیا دئیول دوی | الله | په گنا هونو د دوی | بیشکه الله | دیر طاقتور | سخت عذاب ورکونکې | نو الله تعالی په خپلو گنا هونو کې راو نیول . بیشکه الله تعالی زور آور دے او په عذاب ورکولو کې دیر طاقتور .
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ ۚ
 دا | ځکه چې | الله | هېڅ کله نه دے | بدلونکې | (هغه) نعمت | کوم چې ده ورکړې دى | یو قوم ته
 د ائمه چې الله تعالی په یو قوم انعام وکړی نو هغه نه بدلوی
 حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ ۝۵۱
 تزدے چې | پخپله دوی بدل کړی | څه چې | د دوی په زړونو کې دے | او چې | الله | اوږدېدلی
 ترڅو چې هغوی پخپله خپل عمل بدل نه کړی | او الله تعالی هرڅه اوږی
 عَلَيْهِمُ ۝۵۲ كَذَابٍ اِلٰی فِرْعَوْنَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 پوه دے | په شان د حال | د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چې له دوی نه وړاندې
 په هرڅه پوه دے | لکه د فرعون قوم سره | او د هغوی نه پخوا نو خلقو سره چې وشل
 كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَأَغْرَقْنَا
 د دوی دروغ وگڼل | آیتونه د رب خپل | بیا مونږ هلاک کړل دوی | د دوی د گنا هونو په سب | او مونږ غرق کړل
 هغوی د خپل رب آیتونه دروغ وگڼل | نو مونږ دوی د خپلو گنا هونو په سزا کې تباہ کړل او د فرعون
 اِلٰی فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝۵۳ اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ
 قوم د فرعون | او ټول | دو ظالمان | بیشکه | د پیر زیات بد | سادار
 قوم مو د وېر کړو | او هغوی ټول ظالمان خلق دو - بیشکه د الله تعالی په نزد هغه خلق کوم چې
 عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۵۴ الَّذِينَ
 د الله په نزد | هغه خلق دی | چې انکار دے وکړو (د حق) | پس دوی | ایمان نه راوړی | هغه خلق چې
 د کفر لار دینوه دیر بد هیوانان دی نو دوی به هېرے ایمان نه راوړی ، د هغوی د
 عٰهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عٰهَدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ ۚ وَهُمْ
 وده کړې ده | دوی سره | بیا | دوی ماتی | خپله وعده | په هر ځل | او دوی
 حال دے چې تاترے وعده اخستې ده ، بیا هغوی خپله وعده هر ځل ماتی ، او د الله تعالی
 لَا يَتَّقُونَ ۝۵۵ فَاِمَا تَتَّقُونَ فِي الْحَرْبِ ۚ فَبِئْسَ مَا تَدْعُو ۚ
 پر هیز نه کوی | پس که چرے | ته بیا مو دے دوی | په جنگ کې | نو وزغلو د دوی په ذریعې پر مو
 نه دیر نه کوی او که ته دوی په جنگ کې را قباو کړے (نوداسے سزا ورکړه چې) نو د دوستو
 مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُونَ ۝۵۶ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ
 کوم چې د دوی نه وروستو دی | چې دوی | نصیحت حاصل کړی | او که چرے ته دیر پیرے | له یو قوم نه
 خلق پرے هم وروسته شاید چې د دے نه سبق واخلي | او که د یو دے نه د خپلو

حَيَاتَهُ ۱۰ فَأَنذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

دُخِيَانَت | نو دغور زوه | دوی طرف ته | ددوی وده | دبربری په بنیاد | بیشکه الله | نه خوښوی
دیره کیږی ، نو هغوی ته معاهد ک واپس کړه چه برابر شی ، بیشکه خیانت کوونکی د خدای

الْكَافِرِينَ ۱۱ وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ

خیانت کوونکی | او دا خیال ډنه کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاند شول | بیشکه دوی
خوښ نه وی | او کافران د دا خیال نه کوی چه دوی (زمونږ د گرفت نه) تنبیل دی ، یقیناً دا

لَا يُعْجِزُونَ ۱۲ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه کول نه شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی د پارک | خورمه چه تاسو کیکشی | قوت
خلق (الله تعالی) نه شی عاجزه کول . او ددوی مقابل له تیار کړئ | خورمه چه مودس (سی ،

وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

او تیار | اسونه | چه تاسو دویروئ | په هغه سره | د الله دشمنان | او خپل دشمنان
او تیار ترلی اسونه | چه د الله تعالی په دشمنانو او په خپلو دشمنانو باند رعب کیږی

وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَاتَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تَنْفِقُوا

او نور خلق | ددوی نه علاوه | چه تاسو نه پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او که چه تاسو خرڅ کوی
او ددوی نه علاوه په نور وخلقو چه تاسو نه پیژنئ الله ته ډیر ښه پیژنی ، او تاسو چه د الله تعالی

مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

له څه څیز نه | په لاسه کښه | د الله | پوره (اجر) به درکړشی | تاسو ته | او په تاسو
په لاسه کښه څه خرڅ کوی نو د هغه پوره پوره بدل به درکړه شی ، او په تاسو به

لَا تَظْلُمُونَ ۱۳ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

به ظلم نه کیږی | او که چر دوی مائله شی | صلح طرف ته | نو ته هم مائله شه | د طرف ته | او
زیاته نه کیږی . او که چر دوی صلح ته مائله شی نو ته هم ورته مائله شه | او

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۱۴ وَإِنْ يُرِيدُوا

توکل وکړه | په الله باند | بیشکه هم هغه | آوریږونکي | یوه دے | او که چر دوی اراده وکړی
په خدای توکل وکړه | هغه هرڅه آوری په هرڅه پوهه دے . او که دوی تاسره

أَنْ يَخْذَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هَٰؤُلَاءِ نِ آيِدًا بِنَصْرِهِ

چه دوه درکړ تاته | نو بیشکه | کافی د تاله | الله | هم هغه د کوم چه | قوت درکړ تاته | په خپل مدد سره
ددو ک کوو اراده وکړی نو تاله یوازے خدای بس دے ، هم د تاته په خپل مدد سره او د مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۱۵ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ته واچولو | ددوی په زړونو کښه | که چر څرڅ کړه و تاته | هغه
په ذریع قوت درکړو | او ددوی په زړونو کښه ته محبت واچولو ، که تاذر که په مخ موجوده

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

چہ پہ زمکہ کہنے دی | قول | تو آلفت بہ نہ وواچوتا | بہ مینہ دزہو نو ددوئی کہنے | اولیکن م اللہ

قول مالونہ خرش کہے وے ، نو ہم ددوئی پہ زہو نو کہنے محبت نہ شو پیداکوے ، لیکن اللہ تعالیٰ

أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

محبت وایچولا | ددوئی مینہ کہنے | بیشک ہفہ | دیر زبردست | حکمت خاوند دے | اے نبی

پہ دوی کہنے محبت پیداکرو ، ہفہ غالب او د حکمت خاوند دے ۔ اے پیغمبر

حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

کافی دے تا د پاره | اللہ | ادکوم چہ ستا پہ حکم چلیپی | مؤمنان | اے نبی

تا د پاره اللہ تعالیٰ او ہفہ مؤمنان چہ تا پسے روان دی کافی دی ۔ اے نبی

حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۖ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ

را اوچت کہہ | مؤمنان | جنگ نہ | کہ چہرے دی | لہ تاسونہ | شل کسان

مسلمانانو نہ د جہاد ترغیب ورکے ، کہ پہ تاسو کہنے شل تنہ صابرہ سری

صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۖ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صبر کوونکی | نو غالب بہ شی | بہ دود سوہ باندا | اوکہ چہرے دی | لہ تاسونہ | اسل کسان

وی ۔ نو پہ دود سوو (کافرانو) پہ غالب راجی ، اوکہ ستاسو سل سہری دی

يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۚ

نو غالب شی | بہ زرو کسانو | لہ ہغو خلقونہ | چہ کافران دی | عکہ چہ دی | (دک) خلق دی | چہ نہ پوہیری

نو د کافرانو پہ زرو کسانو بہ غالب راجی ، عکہ چہ دار کافران دلسے خلق دی چہ نہ پوہیری

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

اوس | کم کر دپیتے | اللہ | لہ تاسونہ | او | ہغو پوہرے | چہ | پہ تاسو کہنے | کمزوری

اوس اللہ تعالیٰ ستاسو پیٹے سپک کرد ، ولے چہ ہفہ پوہیری چہ پہ تاسو کہنے کمزوری دے

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ

پس کہ چہ دی | لہ تاسونہ | یوشل | صبر کوونکی | نو دوی بہ غالب دی | پہ دود سوو

نوکہ پہ تاسو کہنے شل تنہ صابرہ سری وی ، نو پہ دود سوو باندا بہ غالب راجی

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ

اوکہ چہرے دی | لہ تاسونہ | یوزر | نو غالب بہ دی | پہ دود سوو باندا | د اللہ پہ حکم | او اللہ

اوکہ پہ تاسو کہنے شل تنہ وی نو د اللہ تعالیٰ پہ حکم بہ پہ دود زرو باندا غلبہ بیامری اوس

مَعَ الصَّابِرِينَ ۖ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى

سرہ | د صابرانو دے | نہ دی مناسب | نبی لہ | چہ وی د ہفہ سرہ | قید بان

د صابرانو ملکرے دے ۔ یونہی لہ د مناسب نہ دی چہ ہفہ سرہ د قید بان پاتے

حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا

تردے چہ | غلبہ بیاموی | پہ زمکہ کہتے | تاسو غواہی | مال | د دنیا
ترخو چہ ہفہ پہ وطن کہتے دینمن نایود نہ کری ، تاسو خو د دنیا مال متاع غواہی

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۹۰ لَوْلَا كِتَابُ

او اللہ | غواہی | آخرت | او اللہ کے | دیر زیر دست | د حکمت خاوند | کہ نہ وہ | ایک شو (حکم)
او اللہ ستاسو د آخرت فائدے غواہی | او اللہ تعالیٰ غالب | او د حکمت خاوند کے | کہ د اللہ تعالیٰ لیک

مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۹۱

د اللہ | د وہاں نہ | نو ضرورہ رسید | پہ د بارہ کہتے | چہ داخستہ تارندہ | عذاب | بوئے
وہو چہ نہ دے مقدارشوے ، نو تاسو تہ بہ پہ دے اخستی مال لوئے عذاب در کرے شوے دو

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس خوری | لہ ہفہ خہ نہ چہ | پہ غنیمت واخستو تاسو | حلال پاک مال | او دیرینہ | لہ اللہ نہ
نوخہ چہ تاسو د غنیمت پہ مال کہتے ملاؤ شوے دی ہفہ حلال او پاک گنہری او خوری - او د اللہ تعالیٰ نہ وہرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۲ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ

بیشک اللہ | بخشنو کے | مہربان دے | اے نبی ! | دواہی | ہفہ چاہتہ چہ | ستاسو پہ لاسو نو کہتے
بیشک اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے - اے پیغمبرہ ! ستاسو پہ قبضہ کہتے چہ کوم قیدیان دی

مِّنَ الْأَسْرَىٰ ۚ إِنَّ يَّعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا

لہ قیدیانوتہ | کہ چرے و پیرنی | اللہ | ستا پہ زہونو کہتے | نیکی | نوتا سولہ بہ در کری | دیرینہ
مغوی تہ دواہی کہ اللہ تعالیٰ تہ معلومہ شی چہ ستاسو پہ زہی دنو کہتے خیر دے نوتا سولہ بہ دہے نہ بہتر

وَمَّا أَخَذَ مِنْكُمُ وَيَغْفِرْ لَكُمُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۳

لہ ہفہ خہ چہ داخستہ شو | لہ تاسو تہ | او معاف بہ کری | تاسو | او اللہ | بخشنو کے | مہربان دے
(مال) در کری کوم چہ تاسو نہ اخستے شو دے | او ستاسو گناہونہ بہ بخشنی | او اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے -

وَأَن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

او کہ چہ دوی ارادہ و کری | تاسو د خیانت کولو | نو دوی خیانت کرے کے | د اللہ سرہ | لہ دے تہ وہاں نہ (م)
خو کہ دوی تاسو د خیانت کول غواہی | نولہ دے نہ وہاں نہ د اللہ تعالیٰ سرہ خیانت کرے دو

فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۹۴ إِنَّ الَّذِينَ

بیا ہفہ قابو در کرہ و ناتہ | پہ دوی باند | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند کے | بیشک ہفہ خلق چہ
نوا اللہ تعالیٰ ستاسو پہ لاس گرفتار کرل | او اللہ تعالیٰ پہ ہر شہ پوہہ د حکمت خاوند دے - بیشک چاہہ ایمان

أَمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

ایمان لے راو دے | او ہجرت لے و کرو | او جہاد لے و کرو | پہ مالو تو خپلو | او پہ خاوندو خپلو سرہ | پہ لامہ کہتے
نواہے دے او ہجرت لے کرے کے | او د اللہ تعالیٰ پہ لاسہ کہتے لے پہ خپل سر و مال سرہ جہاد

اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَصَرُّوْا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ

بِاللَّهِ | او هغه خلقوچه | پناه لے وکړه | او مدد دے وکړه | هم دا خلق دی | چه | ځنې له دوی نه واران دي | رښتینی دوسو

بَعْضُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلَا يَتَهُمْ

د ځنو | او هغه خلقوچه | ایمان لے راوړو | او هجرت لے ونه کړو | نشته دے تاسو له | د دوی له وراشت نه

مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ

هیڅ شیز | تر دے چه | دوی هجرت وکړی | او که چیرې | دوی مدد وغواړی له تاسو | د دین په باره |

فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ الْأَعْلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّثَاقٌ

نو تاسو باید لازم دي | مدد کول | مگر په هغه قوم | چه ستاسو په مینو کېنه | او د هغوی په مینو کېنه | معاهده دی

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ

او الله | هغه څه ته | چه تاسو کوئ | گوری | او کوم خلق چه | کافران دی | ځنې له دوی نه | واران دي

بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝

د ځنو | که چیرې تاسو د ونه کړئ | نووی به | فتنه | په زمکه کېنه | او فساد | ویر لولئ |

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

او هغه خلق | چه ایمان لے راوړو | او هجرت لے وکړو | او جهاد لے وکړو | په لاسه کېنه | د الله

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَصَرُّوْا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

او چه هغوی له ځانې وکړې دي | او د هغوی مدد لے کړې دي | دغه کسان ټول په حقه مؤمنان دی

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ

دوی له ده | بخښنه | او روزی | د عزت | او کومو خلقوچه | ایمان راوړو | پس له دے نه

وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِكَ

او هجرت لے وکړو | او جهاد لے وکړو | ستاسو په ملگرتیا کېنه | هغوی هم له تاسو نه دی | او نزدې خپلوان

هجرت لے وکړو | او ستاسو په ملگرتیا کېنه | جهاد وکړو | هغوی هم تاسو سره شریک شول | خود دغه رښتانه دي

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

بعضہم اولیٰ بہ بعض فی کتاب اللہ ان اللہ بکلی شئی علیم ۵۵

سورة التوبة مدنیہ دہی مائتہ و تسع و عشرين آیتہ و سبتہ عشر رکوعی
سورة توبہ بہ مدینہ کینے نازل شواہد کے کئے یوسل یوم دیرش آیتونہ او شہارہش رکوع کلے دی
سورة توبہ مدنی دے او دے یوسل یوم دیرش آیتونہ او شہارہش رکوع کلے دی

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

بیزاری اعلان دے | د اللہ او ددہ رسول د طرف نہ | ہو خلق تو طرف نہ | (کو موسیٰ) تاسو وعدہ کرے
(اے مؤمنان!) | بیزاری اعلان دے | د خدا اے او رسول د طرف نہ | ہفہ مشرکانو نہ | چہ تاسو ورسرہ

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ فَسَبِّحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا

لہ مشرکانو نہ | پس وکر خئی تاسو | بہ زمکہ کئے | خلوس | میاشتہ | او پوہہ شئی
معاهدہ کرے دے - نو (ورثہ دواہیہ چہ) تاسو پہ دے ملک کئے خلوس میاشتہ نور و کر خئی اودایقین

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

چہ تاسو | نہ بی عجزہ کوونکی | د اللہ | اودا چہ | اللہ | رسوا کوونکے دے | د کافرانو
و ساقی چہ تاسو خدا اے عجزہ کوونکے نہ شئی | اودا چہ اللہ تعالیٰ بہ کافران (ضروس) رسوا کوی

وَإِذَا نَزَلَ بِرَسُولٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ ۚ أَنَّ اللَّهَ

او اعلان دے | د اللہ او ددہ رسول طہ | توو خلقوتہ | بہ ورخ | دلوے حج | چہ بیشک اللہ
او د اللہ تعالیٰ او ددہ رسول د طرف نہ | ہہ خلقو کئے | حج اکبر بہ ورخ اعلان و کرہ چہ اللہ تعالیٰ

بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ ۖ فَهُوَ خَيْرٌ

بیزارہ دے | لہ مشرکانو نہ | او دہغہ رسول (ہم) | پس کہ چہ تاسو توبہ و کرے | نو دا | بہ دیرہ نہ دی
او ددہ رسول د مشرکانو نہ بیزارہ دے ، نو کہ تاسو (دکھ او شرک نہ) توبہ و کرہ نو دا تاسو

لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ ۖ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ

تاسو ہا | او کہ چہ | مخ و کر خئی | نو پوہہ شئی | چہ تاسو | نہ بی عجزہ کوونکی | د اللہ
لہ دیرہ نہ دہ او کہ چہ و مومنہ منلہ نو یاد ساقی چہ تاسو اللہ تعالیٰ عجزہ کوونکے نہ شئی

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ

اودیرہ و کرہ | ہفہ خلقوتہ | چہ کافران دی | د عذاب | دردناک | مکرہفہ کو موسیٰ
او کافرانو نہ د یو دردناک عذاب زیرے و کرہ - | خو ہفہ مشرکان چہ تاسو

عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا

تاسو معاہدہ کرے | لہ مشرکانو نہ | بیافوی تاسو سرہ کے و نہ کرہ | لہ ہم | او نہ ہفوی مدد کرہ
ورسہ معاہدہ کرے دہ بیافوی بہ معاہدہ کئے تاسو سرہ کوتاہی نہ دہ کرے او ستا سوبہ معاہدہ

عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ

ستاسو خلاف | د چا | پس پوره کړی | د دوی سره | د دوی معاغه | د دوی مقرر موده

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ

بیشکه الله | خوښوی | پر هیز کاران | بیا هر کله چه | تیرے شی | میاشته | د احترام

فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ

نو وژنی | مشرکان | په کوم ځای کته چه | بیا مومنی دوی | او نیستی دوی

وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِنَّا تَأْتُوا

اورا کیږ کړی دوی | او کښینی | دوی ته | په هر موقع کته | پس کچه | دوی توبه ورکړه

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمُ إِنَّ اللَّهَ

اوقاشم کړی | مونږ | اود رکوی | زکوٰۃ | نو پرېږدی | د دوی لاسه | بیشکه الله

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

بخښونکې | مهربان دے | او که چرے یوکس | له مشرکانو سره | پناه وغواړی له تانه

فَاجِرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ

نوپا ورکړه هغه ته | تر د کچه | هغه واوری | کلام د الله | بیا ورسره هغه | د هغه دامن ځای ته | دا

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ

ځکه چه دوی | دای خلق دی | چه نه پوهیږی | څنگه کیږ شی (معتبره) | د مشرکینو

عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَهِدْتُمْ

وعدده | په نزد | د الله | او په نزد | د رسول دده | سوا د هغو خلقونه | چه تا ورسره معاغه کړی

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا

په خوا د مسجد حرام کته | پس ترڅو پورچه دوی (په وعده) قائم و | تا سوسره | نو تا سوسم قائم و

لَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ⑤ كَيْفَ وَإِنْ
دوی دپاره | بیشک الله | خونبوی | برهیز کاران | خنک (معتبر کیدے شی) | حال دیکر پھر
دپارہ خیل اقرار قائم و سپیری خاکہ چہ پرہیز کار خلق دالله خونبوی - (او ددوی نہ سوا) نور کا فزا تو سرہ معاہد
یظہروا علیکم لا یرقبوا فیکم إلا ولا ذمۃ

دوی غلبہ بیاموی | پہ تاسو بانید | نو لحاظ بہ نہ کوی | ستاسو پہ حقلہ | درشتے | اونہ دمعاهد
خنکہ باقی پاتے کیدے شی، حال داچہ کہ قابوئے ددیائید بیاموند و نوئے بہ دخیلوئی خیال و ساقی اونہ دمعاهد
یرضونکم یافواہم وتابی قلوبہم و اکثرہم
دوی راضی کوی تاسو | پہ خیل و خلوسرہ | اوانکار کوی | ددوی زہونہ | او اکثر لہ دوی نہ
دوی تاسو تش د خلع پہ خیر و خوشحالوی او زہونہ لے انکار کوی ، او پہ دوی کینے اکثر خلق

فیسقون ⑧ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
ناہرمان ردی | واخستو دوی | پہ بدل دآیتونو دالله | قیمت | لہ | بیامنع لے کرل (خلق)
فاسقان دی - دوی دالله تعالیٰ د حکمونو پہ بدل کینے دیر لہ قیمت قبول کرے دے ، پس دوی خلق

عَنْ سَبِيلِهِ ⑨ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑩ لَا يَرْقُبُونَ
دھنہ دلاسے نہ | بیشک دیر خراب کارو | چہ دوی | بہ کولو | دوی لحاظ نہ کوی
دھنہ دلاسے نہ کوی، بیشک دوی دیر خراب کار کولو - دیو مؤمن پہ حقلہ

فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ ⑪ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ⑩
د مؤمن پہ بارہ کینے | درشتے | اونہ | د وعدے | او ہم دعدہ دی | لہ حد نہ تیریدونکی
دوی نہ دخیلوئی خہ خیال ساقی اونہ دمعاهدے ، اودا خلق دیر سرکشہ دی

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوَاكُمْ
پس کہ پھر | دوی توبہ و کری | اوقام کری | مونہ | او ورکری | زکوۃ | نو دوی ستاسو زہونہ د
نو کہ دوی توبہ و بایسی ، او مونہ کوی : او زکوۃ ورکوی نو بیا خوش ستاسو دین

فِي الدِّينِ ⑫ وَنُقِصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑪
پہ دین کینے | او مونہ واضحہ کوو | آیتونہ | ہنہ خلقو دپارہ | چہ پوہیری | او
درونہ دی | او مونہ د پوہہ خلقو دپارہ خیل حکمونہ واضحہ پیش کوو - او

إِنْ تَكُونُوا إِيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ
کہ چر دوی ماکری | خیل قسمونہ | پس د خیل وعدے کولونہ | او عیبونہ و بایسی | ستاسو پہ دین
کہ د وعدے کولو نہ پس دوی خیل قسمونہ مات کری او ستاسو پہ دین کینے عیبونہ راو بایسی

فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ ⑬ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑫
نو جنگ کوئی | د کفر د پیشوا یا نوسرہ | بیشک نہ دی (معتبر) ددو قسمونہ | کیدے شی چہ دی | رامنہ شی
نو د کفر سردارانوسرہ جنگ و کری ددوی قسمونہ خہ قسمونہ نہ دی چہ دوی دخیلوئی راتونہ منع شی

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا تَكَثَّرُوا أَيْمَانُهُمْ وَهَمُّوا

آیا جنگ نہ کوئی تاسو | ہفتہ خلقوسرہ | چہ ماتے کرل | خپل قسمونہ | اولادہ کرے وہ دوس
آیا تاسو یہ داسے خلقوسرہ ہم نہ جنگیری کو مو چہ خپل قسمونہ مات کرل اوڈ خپل پیغیر

يَا خُذْ أَرْحَ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدْعُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

دوستانو | د رسول | او دوی | جکرہ شروع کرے وہ تاسوسرہ | پہ دومی مل
د جلاوطنی ارادہ ئے وکرہ | او ہم دوی تاسوسرہ (د دینمی) شروع کرے ۷۵

اتَّخِذُونَهُمْ قَالَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۳

آیا تاسو دیریری لہ دوی | پس اللہ | زیات حقدار | چہ | تاسو دیریری ہفتہ نہ | کچہ تاسوی | مؤمنان
آیا تاسو دوی نہ دیریری ؟ نو (داوری) اللہ تعالیٰ زیات حق لری چہ تاسو ترے نہ دیریری کہ تاسو مؤمنان ہی

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

جنگ وکری دوسرہ | چہ عذاب وکری دوی | اللہ | ستاسوپہ لاسونو | اورسواکری دوی | او
دوی سرہ جنگیری | اللہ تعالیٰ بہ ستاسوپہ لاس دوی تہ سزا وکری اورسوا بہ ئے کری او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝۱۴

فتم وکری تاسونہ | پہ دوی بانی | او بچہ کری | سینے | د مؤمنانو خلقو
د دوی پہ مقابلہ کینے ستاسو امداد وکری او د مؤمنانو خلقو سینے بہ بچہ کری

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

اولے کری | غصہ | د دوی د زہونو | اونو بہ قلوبی اللہ | د چاہہ غواہی
او د دوی د زہونو غصہ بہ لے کری | او اللہ تعالیٰ د چاہہ وغواہی توبہ قبولہ کری

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۵

او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند دے | آیا گمان کوئی تاسو | چہ | تاسو ہم د پیرینو دے
او اللہ تعالیٰ رہہ ہر خبرہ | پوہہ او حکمت خاوند دے آیا ستاسو دا خیال دے چہ تاسو بہ پیرینو دے تو

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمَّا يَتَّخِذُوا

حال د چہ لانہ دی معلوم کری | اللہ | ہفتہ کسان | چہ جہاد ئے وکرو | لہ تاسونہ | اونہ دے نیولے دوی
حال دادے چہ اللہ تعالیٰ خولادانہ دی معلوم کری چہ پہ تاسو کینے چا جہاد وکرو او د اللہ تعالیٰ او د

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

بے لہ خدا ئے نہ | اونہ د دکا د رسول نہ | اونہ د مؤمنانو نہ | خوکی د لاز دوست
ہفتہ د رسول او د مؤمنانو نہ بغیر نوہ دوستان ئے ونہ نیولے

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۶

او اللہ | بنہ خبردار دے | د ہفتہ نہ | چہ تاسو کوئی | نہ دے (حق) | د مشرکانو
او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ قولو کارونو بنہ خبردار دے | د مشرکانو ہلو دا حق نہ دے

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۶

او اللہ | بنہ خبردار دے | د ہفتہ نہ | چہ تاسو کوئی | نہ دے (حق) | د مشرکانو
او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ قولو کارونو بنہ خبردار دے | د مشرکانو ہلو دا حق نہ دے

أَنْ يَّعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ

چہ | آباد کریں | جو مائتوئے | ذالہ | چہ شہادت و رکوعی دی | پہ خیلو خانو نو | ذکفر
چہ ذالہ تعالیٰ جہان توئے | آباد کریں | پہ داسے حال کئے چہ ذ خیل کفر اقرار (ہم) کوی

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي السَّارِهِمْ خِلْدُونَ ﴿۱۷﴾

ہم داخل قوی | چہ ضائع شول | ذدوی علونہ | اوپہ دوزخ کئے بہ دوی | ہمیشہ و سیری
دافہ خلق دی ذکومو علونہ چہ بریاد شول اوپہ اور کئے دوی لہ ہمیشہ اوسیدل دی

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بیشک | چہ آبادوی | جو مائتوئے ذالہ | ہفتہ شوک چہ ایمان راوہو پہ اللہ | اوپہ ورخ | ذ آخرت
ذ اللہ تعالیٰ جو مائتوئے صرف ہفتہ خلق آبادولے شی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند اوپہ ورخ ذ آخرت باند ایمان لری

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

واقائم کئے کرو | مونخ | اوورئے کرو زکوٰۃ | اوونہ ویریدو | مکر | ذاللہ نہ
او ذ مونخ پابندی کوی او زکوٰۃ و رکوی او بے خدائے نہ ذبل ہیچانہ نہ ویریزی

فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۸﴾ أَجَعَلْتُمْ

پس امیدے | چہ ہم دغہ خلق | بہ دی | سہ لاس موند و نیکی | آیا کرخولی داسو
نو امید دے چہ دغہ خلق بہ ذ ہدایت موند و نکونہ دی - آیا تاسو چہ

سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اوپہ خنبول | حاجیانوئے | او آباد ساتل | ذ مسجد حرام | پہ شان و عمل ذ ہفتہ
حاجیانو باند اوپہ خنبول او ذ مسجد حرام آباد ساتل ذ ہفتہ چاد کارونو برابر کزوی

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

چہ ایمانے راوہو پہ اللہ | اوپہ ورخ | ذ آخرت | او جہادے و کرد | پہ لاسہ کئے | ذاللہ
چہ پہ اللہ تعالیٰ او پہ آخرت باند ایمان لری او ذ اللہ تعالیٰ پہ لاسہ کئے جہاد کوی

لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

نہ دی برابر دوی | پہ نزد ذاللہ | او اللہ | لاسہ نہ بنائی | ظالمو خلقونہ
ذاللہ تعالیٰ پہ نزد خودوی برابر نہ دی، او اللہ تعالیٰ ظالموئے ذ سے لاسہ پوہہ نہ و رکوی

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

کومو خلقو چہ ایمان راوہو | او ہجرتے و کرد | او جہادے و کرد | پہ لاسہ کئے | ذاللہ
ہفتہ خلق چہ ایمانے راوہو او ہجرتے و کرد او ذاللہ تعالیٰ پہ لاسہ کئے نے پہ خیلو

بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ لَا أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ

پہ خیلو مالونو | او | پہ خیلو خانو نو سرہ | ویرلئے دی | پہ درجہ کئے | پہ نزد ذاللہ
مالونو او خانو نو سرہ جہاد و کرد (دوی) درجہ ذاللہ تعالیٰ بہ نزد ویرے لوہو

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰرِقُونَ ﴿٣٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او ہم داخل دی | کامیاب | زیرے ورکوی دوی | ددوی رب | دخیل رحمت
او ہم دغہ کسان کامیاب دی - دوی له خدائے دخیل رحمت او

وَرِضْوَانٍ وَجَدْتُمْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمًا مُّقِيمًا ﴿٣١﴾

او د رضامندی | او د باغونو | په کومو کینه چه ددوی پاره | نعمت دے | همیشه
خیل رضامندی او د جنتونو زیرے ورکوی چه په دے کینه ددوی د پاره دائمی نعمتونه مومرو

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَكَ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾

همیشه به وی | په هغه کینه | تل د پاره | بیشکه الله سره دے | اجر | دیرلوی
دوی به په دے کینه همیشه و سیری ، بیشکه الله تعالی سره دیرلوی اجر دے .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے د ایمان خاوندانو | مه نیسئ | خیل پلاران | او خیل ورونه | دوستان
اے مؤمنانو ! تاسو خیل پلاران او خیل ورونه هم مه ملگری کوئ

إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

که چیر دوی خوښ کړی | کفر | په ایمان | او څوک چه | دوستان ونیسی وړو
که چیر دوی د ایمان په مقابل کینه کفر خوښ کړی وی ، او په تاسو کینه چه څوک دوی

مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ

له تاسو نه | نو هم داخل دی | ظالمان | وویه | که چیر دوی | پلاران ستاسو
سره ملگری کوی نو هم دغه خلق ظالمان دی - (له پیغمبره ! اوویه که ستاسو پلاران او ستاسو

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ

او ځامن ستاسو | او ورونه ستاسو | او ښځه ستاسو | او خپلوان ستاسو | او هغه مالونه
ځامن او ستاسو ورونه او ستاسو ښځه او ستاسو نور خپلوان او هغه مالونه چه

اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ

چه تاسو کتلی دی | او تجارت | چه تاسو ویریږی | د هغه د نقصان نه | او د امویل کورونه
تاسو کتلی دی ، او هغه سوداگری چه تاسو سره د بازار سریدو ویره دی او ستاسو د

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ

کوم چه خوښوی تاسو | زیات خوښ | تاسو نه | د الله | او دده د رسول | او د جهاد
خوښه کورونه ، تاسو نه د الله تعالی او د رسول نه او دده په لاره کینه د جهاد کور

فِي سَبِيلِهِ فَبَصِّرُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

دده په لاره کینه | نو انتظار وکړی | تر دے چه | راوړی | الله | خپل حکم
نه غمږه ښکاری | نو انتظار وکړی تر دے چه الله تعالی خپل حکم راوړی

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٧﴾ لَقَدْ تَصَرَّكُم

او اللہ | لاس نہ ہدائی | ہغو خلقوتہ | چہ نافرمان دی | بیشک | مدد کرے دستار
او اللہ تعالیٰ فاسقاتو خلقوتہ لاس نہ ہدائی - اللہ تعالیٰ پہ دیرو موقعہ

اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ

اللہ | پہ دیرو موقعہ کئے | او پہ ورخ دُحْنِین | ہرکہ پہ | پہ تعجب کئے اپول و تاسو
ستاسو امداد کرے دے - او دُحْنِین پہ ورخ (تے ہم کرے دے) پہ دغہ ورخ تاسو پہ خپل

كَثَرْتَكُمْ فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ عَلَيْكُمْ

ستاسو دیروالی | پس ہغہ پہ کارانغلو | ستاسو | پوتہ ہم | او تنکہ شوہ | پہ تاسو باند
دیروالی مغرورہ شوی نو ہغہ ہیغہ فائدہ درنہ کرہ ، او زمکہ دریاند سرہ دارت والی

الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مُدِيرِينَ ﴿٣٨﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ

زمکہ | سرہ دَ فَرَاحِی | بیا تاسو بیرتہ و کرخیگ | شا کوئی | بیا نازل کرو
تنکہ شوہ ، نو مخ پہ شا وُتْنِتِیدِی - بیا اللہ تعالیٰ

اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

اللہ | خپل تسکین | پہ خپل رسول باند | او پہ مومنانو باند | اورا وے لیرے
پہ خپل رسول او پہ نورو مومنانو باند خپلہ تسلی نازل کرہ او داسے لیرے

جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۖ وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَذَلِكَ

لیرے | چہ ہغہ تاسو لیرے | او | عذاباے ورکرو | ہغوتہ چہ | کافران دی | او ہم دادہ
راولیرلو کوم چہ تاسو و نہ لیرلو او کافرانو لے سزا ورکرو ، او دَ منکرانو

جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

سزا | دَ کافرانو | بیا | توبہ قبولی | اللہ | پس لہ دے نہ
ہم داسزا دہ - بیا لہ دے نہ پس اللہ تعالیٰ ہغہ کسانو لہ دتوبے توفیق ورکرو

عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

دَ چاہے وغواہی | او اللہ | دیرو بخبوتکے | مہربان دے | اے | ادا ایمان خاوندانو!
چہ چالے چہ خوبہ وی او اللہ تعالیٰ دیرو بخبوتکے مہربان دے - اے مومنانو!

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشک | مشرکان (خو) | ناپاکہ دی | پس دوی د نہ رانزد کیری | مسجد حرام تہ | پس
خبرہ دادہ چہ مشرکان پلید دی نو دے کال نہ پس د دوی مسجد حرام

عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ

لہ دے کال نہ | او کہ چرے | تاسو دیرویری | لہ محتاجی نہ | نوزر یہ | عیان کیری تاسو
تہ نہ نزد دے کیری | او کہ چرے تاسو غریبی نہ ویری دی نو کہ چرے اللہ تعالیٰ وغواہی

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

اللہ | پہ خیل فضل سرہ | کہ چہ فضل سرہ غنیان کری | بیشک اللہ | پوہہ | د حکمت خازنہ
نوحہ بہ | ویر ذر تاسو پہ خیل فضل سرہ غنیان کری | بیشک اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ | د حکمت خازنہ

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنگ وکری | دہنہ خلق سرہ | چہ ایمان نہ راوی | پہ اللہ باند | اونہ | پہ ورہ
لہ اہل کتابونہ | ہنو خلق سرہ جنگ کوئی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند ایمان نہ راوی اونہ | آخرت پہ ورہ

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

د آخرت | او حرام نہ گزری | کوم چہ حرام کری | اللہ | او د د رسول | اونہ قبلری
یقین لری اونہ | ہنہ غیرونہ حرام گزری چہ اللہ تعالیٰ او د د رسول حرام کری دی

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا

حق دین | لہ ہنو خلقونہ | چہ ور کہہ شو دوی | کتاب | تردے چہ | دوی درہری
نہ | حق دین | قبلری | تردے چہ | ہنوی پہ خیل

الْجِزْيَةِ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

جزیہ | پہ خیل لاس | او دوی | ذلیل دی | او دوئیل | یہودو
لاس جزیہ ور کری | او ذلیل و خوار شی | او یہودو دوئیل

عَزِيزٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ

عزیر | د اللہ خوئے دے | او دوئیل | نصاراؤ | مسیح | خوئے دے
چہ عزیر د اللہ خوئے دے | او نصرانیانو دوئیل | چہ مسیح | د اللہ خوئے

اللَّهُ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

د اللہ | دادہ | خبرہ د دوی | د خلو دوی | دوی نقل کوی | خبرہ | دہنہ کافرانو
دے | دا د دوی دے | خبرہ دی | د دوی نہ وہاند چہ کافرانو شہ وئیلو

مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

پہ | ورا ند تیر شوی دی | ہلاک کری دوی | اللہ | کوم خوا | بے لارے روان دی | نیولی دی دوی
دے | ہنہ نقل کوی اللہ تعالیٰ د دوی ہلاک کری | کومے | بے لارے روان دی | دوی اللہ تعالیٰ

أَحْبَارُهُمْ وَرُهْبَانُهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

خیل عالمان | او خیل راہبان | خدايان | بے لہ خدائے نہ | او مسیح | خوئے دمریم
پہریشہ دے | او خیل عالمان او درویشان | رب جوہ کرے دے | او مسیح ابن مریم علیہ السلام نے ہم

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَّا إِلَهَ

او حکم نہ و شو دوی نہ | مگر | دے چہ عبادت وکری | دے چہ خدائے | نشہ دے معبود
دوی نہ صرف دومرہ قد حکم و چہ دوی صرف دیو اللہ عبادت وکری | دے چہ بغیر اللہ

لَا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا

له ده نه | ده پاک نه | ده هغه نه | ده دوی شریک مقرر دوی | دوی غواړی | چه | مرکری

نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ

د الله نور | په خپلو خلو سره | اونه قبولی | الله | مکر داچه | پوره کړی | خپل نور

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

اگر چه | خوښ نه کړی | کافران خلق | هم دے دے کوم چه | راو لیږلو | خپل رسول | په هدایت

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

اوپه رښتینی دین سره | چه غالب کړی هغه | په دینونو ټولو باند | اگر چه | بدنه کړی

الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ

مشرکان | اے د ایمان خاوندانو | بیشک | ډیر | له علماو نه

وَالرُّهْبَانِ لِيَآْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

وپیرانو نه | خوری | مالونه | د خلقو | په ناجائزه | او منع کوی (خلق)

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

د الله د لاس نه | او هغه خلق چه | ذخیره کوی | سره زر | او سپین زر

وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

ونه خرڅ کوی هغه | د الله په لاسه کښه | پس زیږ وکړه دوی | د عذاب | دردناک

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا

په کومه ورځ | چه کرم په کړه شی دغه مال | په اور کښه | د دوزخ | بیا به داغ ورکړه شی | په هغه سره

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ

د دوی تندوته | او د دوی چودته | او د دوی شاګانوته | چه دادی هغه نه | چه تا سوچ کولو

لِخُفُونَهُ أَشْتَاتًا لِّمَنْ يَرَاهُ يَلْهَى أَفْئِدَةً مِّنْهُ وَيَهْلِكُ

لَا تَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ
 خپلو خانو د پاره | پس وځکئ | هغه څه په تاسو | به جمع کولو | بیشکه | شمیر | د میاشتو شمیر د تاسو
 ځان له جمع کېږي و | پس څه په تاسو جمع کول د هغه موزه وځکئ . بیشکه | څه د میاشتو شمیر د تاسو
 عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
 د الله په نزد | دولس | میاشته دی | د الله په کتاب کې | په کومه درجه | هغه پید کړ
 په کتاب کې د الله تعالی په نزد دولس میاشته دی . د هغه درجه نه په آسمان
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
 آسمانونه | او زمکه | له دے نه | څلور (میاشته) | عز قند دے دی | هم دادے | دین
 او زمکه ئه پیداکړل ، په دے کې څلور خاص د ادب میاشته دی ، هم دغه سم دین
 الْقِيمَةُ ۝ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَالُوا
 درست | پس ظلم مه کوئ تاسو | په دے کې | په خپلو خانو | او جنگ کوئ
 دے . پس په دے (څلور و) میاشتو کې په خپل ځان باند ظلم مه کوئ او مشرکانو
 الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا
 د مشرکانو سره | ټول په یوځای | لکه څنگه په | دوی جنگ کوی تاسو سره | ټول په یوځای | او پوه شئ
 سره په یوځای جنگیږئ | لکه څه هغوی در سره په جمع جنگیږی | او یاد ساتئ چې
 أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ
 څه | الله | سره | د پرهیز کارانو . بیشکه | د میاشت | وروستو کول | زیاته دے
 الله تعالی د پرهیز کارو مل دے . بیشکه (د کفارو) میاشته مخکې وروستو کول په (خپل) کفر
 فِي الْكُفْرِ يَضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
 په کفر کې | گمراه کیږی | په دسمره | کافران | دوی حلال کړی دا | یو کال | به غاړ کېږي |
 کېنوس زیات کول دی ، کفار د دے په وجه په گمراهی کېنوس غورزیږی چې یو کال یوه میاشت
 وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطُّوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
 او حرام کړی دا | (بل) کال | د پاره د څه پوره کړی | شمیر (د میاشتو) | څه حرام کړی د | الله
 کړی او بل کال ئه حرامه کړی | څه د الله تعالی د حرامو کړو میاشتو شمیره پوره کړی نو په
 فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
 پس حلالوی دوی | هغه څه په حرام کړی د الله | بناسته کړی شوی دوی | خراب | علونه د دوی | او الله
 دے کې د الله تعالی حرامه کېږي (میاشت) حلاله کړی ، دوی ته خپل بد علونه بناسته بنسکاره شوی دی
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
 لاس نه نیای | قوم | د کافرانو | اے دایمان خاوندانو ! | په تاسو څه شوی دی
 او الله تعالی کافرانو ته د هدایت لاس نه نیای . اے مؤمنانو ! داپه تاسو څه شوی دی

إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ

هر کله دو پيله شي تاسو ته ووهي | د الله په لاس کي | نو درانه شي تاسو | د زمک طرف ته
چې کوم وخت درته دو پيله شي چې د الله تعالی په لاس کي ووهي | نو تاسو زړه په زمک پورې ونښلي

أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ

آيا راضي شوي تاسو | په ژوند د دنيا | د آخرت په مقابل کي | پس نه ده | سامان
آيا تاسو د آخرت په مقابل کي د دنيا ژوند خوښ کړې ده ، نو د دنيا مال متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ (۳۸) إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ

د ژوند د دنيا | د آخرت په مقابل کي | مکرر | که چېرې تاسو ونه غځي | نو هغه به عذاب درې تاسو
خو په آخرت کي به ډیر لږ ده ، که تاسو (ځنگل) ونه غځي نو الله تعالی

عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

عذاب | دردناک | او په بل کي به راوي | يو قوم | بدل له تاسو | او تاسو ونه رسو شي | نقصان هغه
به موبه دردناک عذاب اخته کړي ، او ستاسو په ځاي به يو بل قوم راوي او تاسو به هغه ته هيڅ نقصان

شَيْئًا ۝ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (۳۹) إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ

څه شي | او الله | په هر څيز باند | قادر ده | که چېرې تاسو ونه کړي د هغه | نومد کړې د هغه
ونه رسو شي او الله تعالی په هر څيز باند قدرت لري . که تاسو د پيغمبر مدد ونه کړي نو الله تعالی د هغه

اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

الله | کله چې | راوويستلو هغه | کافرانو | چې هغه وودويم | په دوو کي | کله چې هغه دواړو
هغه څو هم کړې وو کله چې کافرانو د دې (نې) بهر وويستلو (په دځالت کي چې) دوه (ملکرو) کي

فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

په غار کي | کله چې د وئيل | خپل ملگري ته | غم مه کوه | بيشکه | الله | موږ سره ده
هغه دواړه غار کي وواوه خپل ملگري ته وئيل چې غم مه کوه يقيناً الله تعالی موږ سره ده

فَإَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

پس راووليږنو | الله | تسکين خپل (طهرن) | په خپل پيغمبر | او | قوت نه درکړود ده ته | په لښکرو
نو الله تعالی د خپل طرف نه په خپل پيغمبر باندې اطمینان نازل کړ او په داسې لښکرو ته د هغه امداد وکړ

لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ

چې نه ليک تاسو هغه | او کړه هغه | خبره | د کافرانو | بشکه |
کوم چې تاسو نه وکتلي ، او د کافرانو خبره نه بشکه کړله ، او

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ (۴۰) أَنْفِرُوا خِفَافًا

او خبره د الله | هم داده اوچته | او الله | ډير زبردست | حکمت خاوند ده | ووهي | سپک باري
د الله تعالی خبره څو هم (هميشه) اوچته وي او الله تعالی غالب او حکمت خاوند ده تاسو (غزاله) ووهي د لږ سامان

وَتَقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 اودروند باری | او جهاد کوئی | پہ خپلو مالونو | او پہ خپلو ځانونو سره | د الله په لاره کې
 یاد د بیر سامان سره | او په خپل سر و مال سره | د الله تعالیٰ په لاس کې جهاد کوئی

ذِكْرُ خَيْرٍ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا
 همدا | د بیر شے دی | تاسو د پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چرې وے | (دینوی) مال
 دادرله بهتره ده که تاسو پرې پوهیږئ ؟ (اے پیغمبره!) که چرې په آسانۍ سره

قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْغُوكَ وَلَكِنْ بَعْدَتْ
 زرحا صلید ونکې | او سفر (هم) | آسان | نو پیروی به کړې وه د دوستا | اولیکن | لرې نیکاره شوه
 حاملید ونکې غیبت وے یا آسان سفر و (اے پیغمبره!) داخله به یقیناً در پې درغلی وو، خودوی ته و

عَلَيْهِمُ الشُّكَّةُ ۝ وَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
 دوی ته | لاسه | او | زریه دوی قسمونه خوری | په الله | که چرې زمونږ طاقت وے | نو ضرور به ووتی | درو
 سفر دیر او د دینکاره شو، او اوس به په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه که زمونږ وس رسیک | نو د سره

مَعَكُمْ يَهَيِّكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ
 تاسو سره | دوی هلاکوی | خپل ځانونه | او الله | پوهیږی | چه بیشکه دوی
 به ووتی وو، دوی خپل ځانونه په هلاکت کې غورزوی او الله تعالیٰ ته ښه معلومه ده چه دوی

لَكَزِبُونَ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ
 دروغشن دی | معاف د وکړی | الله | تاته | وے | اجازت ورکړوتا | دوی ته
 دروغشن دی - (اے نبی!) الله تعالیٰ د تاته عفو وکړی، تادوی ته وے اجازت ورکړونه

حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
 تردے چه | ښکاره شوی وے | تاته | هغه خلق چه | رښتینی وو | او تا پېژندلی وے
 به د وړکولو | تردے چه درته ښه څرگنده شوی وے چه څوک | پکې رښتینی دی، او دروغشن د

الْكَاذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 دروغ و یونکی | نه | غواړی اجازت تانه | هغه خلق چه | ایمان لری | په الله
 پکې هم پېژندلی وے، کوم خلق چه الله تعالیٰ او د آخرت په ورځ ایمان لری هغوی له تانه د خپل

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 او په ورځ | د آخرت | له دے نه چه دوی جهاد وکړی | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو
 مال او ځان او د جهاد کولو په باره کې رخصت نه غواړی | چه دوی د جهاد د خدمت نه معاف وسانه

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
 او | الله | ښه پېژنی | بهر هیز کاران | بیشکه | اجازت غواړی له تانه | هغه خلق
 شی | او الله تعالیٰ بهر هیز کاران ښه پېژنی - د رخصت خو هغه خلق غواړی چه په الله تعالیٰ

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَتْ أَبَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ

چہ ایمان نہ راوی | پہ اللہ | او پہ ورخ | د آخرت | او پہ شک کئے دی | نہ وہ نہ ددوی | پس دوی
او پہ آخرت باند ایمان نہ لری ،
او پہ نہ وہ کئے شک پروت دے ، نو دوی

فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۝ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ

پہ خپل شک کئے | سرگردانہ کیدی | او کہ چرے | دوی ارادہ کوئے | دوتلو | نو ضرور پہ تیار کرد | دوی
پہ خپل شک کئے سرگردانہ دی ، کہ چر دوی (د جنگ میدان تہ) دوتلو ارادہ لرے نو دے نہ بہ غے

عُدَّةٌ وَلَٰكِنَّ كَرهَ اللَّهِ أَنْبَعَاتَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا

(نہ) ساما | اولیکن | ناخوشہ کرلہ اللہ | راپور تہ کیدل ددوی | پس درانہ کئے کرل دوی | او ویلے شول | چہ کنینی
تیارے ہم کرے ، لیکن اللہ تعالیٰ ددوی پاخیدل خوش نہ کرل نو توفیق کئے ورنہ کرو اور تہ وویلے شو

مَعَ الْقَعِيدِينَ ۝ لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا

سرہ | د کنیناستونکو | کہ چر راتلے ددوی | پہ تاسو کئے | نو نہ بہ دوزیات کرے دگ تاسو پارہ | مگر
چہ دوزو ناستو سرہ تاسو ہم کنینی - کہ دوی تاسو سرہ د جنگ میدان تہ وتلی ہم دے نو پہ تاسو کئے بہ

خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خَلْلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِیْكُمْ سَمْعُونَ

فساد | او دوی بہ زغیدل | ستاسو پہ مینہ کئے | پہ لہو تاسو کئے | دفساد | او پہ تاسو کئے | جاسوسان دی
کے نورہ زیاتہ خرابی پیدا کرے وہ او ستاسو پہ مینہ کئے بہ کئے پید اکولو کوشش کو او اس ہم ستاسو پہ

لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

ددوی | او اللہ | پوہہ دے | پہ ظالمانو | بیشک | لہوے ددوی | فساد | لہ دے نہ وہاں
تولی کئے ددوی جاسوسان شامل دی او اللہ دا ظالمان نہ پیڑنی - دگ دے نہ وہاں ہم دے پید اکولو کوشش کو

وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ

اولتہ کرے دگ | تاسو د پارہ | کارونہ | تردے | لاورسیدہ | ربتینہ وعدہ | او غالب شو | حکم | د اللہ
او ستاسو پہ کارونہ کئے ددو بدل کوو ، تردے چہ حق راورسیدو او د اللہ نقالی حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كَرِهُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّي

او دوی | غو تبتل نہ | او کئے لہ دوی نہ | ہفہ دے | چہ وائی | چہ رخصت رکرہ | ماتہ | او مافتہ کئے مہ غور
دے چہ دوی نہ غو بنولو - او پہ دوی کئے خوک دا وائی چہ ماتہ اجازت رکرہ او پہ شر کئے مہ مہ

إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝

واوری | پہ فتنہ کئے | پریوتل دوی | او بیشک | دوزخ | لاکیر وونکے دے | کافرانو لہ
غورنوہ واوری چہ پہ آزمینیت کئے خودوی ہے م پریوتی دی او بیشک دوزخ پہ دے کافرانو راپا پر شو دے

إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ

کہ چر ورسیدری تاتہ | د خے | بنیکرہ | نو بد لگی پہ دوی | او کہ چر | ورسیدری تاتہ | مصیبت
(لے ہفہہ) کہ تاتہ غے بنیکرہ درسی نو دوی پک غفہ کیدی ، او کہ تاتہ غے تکلیف درسی

يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَ يَسْتَوِلُوا
نواوی دوی | مونذ خوشنبال کرے دو | خیل کار | له وړاندې نه | او | واپس لاسی شی
نودوی وائی چه مونذ خود وړاندې نه د ځان په عقله احتیاط کرے دو | او | وړاندې وائی او دوی

وَهُمْ فَرَحُونَ ۵ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ
اودوی | خوشحال دوی | دواپه | هیڅ کله به ونه رسیږی مونږ ته | مگر هغه څه چه لیکلی دی | الله
په خوشی لئی خوشحالی مخ واړوی اوروان شی (له پیغمبره!) دواپه چه څه الله تعالی مونږ د پاره مقرر کړی

لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۵ قُلْ
مونږ د پاره | د هغه کار ساز زمونږ | او په الله باند | توکل پکار دے | مؤمنانوله | دواپه
دی مونږ نه به هم هغه ملایږی هغه زمونږ کار ساز دے او مومنان هم په الله تعالی توکل ماتی (له پیغمبره!) دے

هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ
آیا | تاسو انتظار کوئ | زمونږ په حق کې | مگر | یو له دوو ښیکړو نه ؟ | او مونږ
(مناقضو) نه واورو چه تاسو زمونږ په حق کې په دوو ښیکړو کې د یو ښیکړه (د فتم یا د شهادت) انتظار کوئ او مونږ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ
انتظار کوو | ستاسو په حق کې | داچه ورسوی تاسو ته | الله | عذاب | له خپل طرف نه
ستاسو په حق کې د دے خبره انتظار کوو چه الله تعالی په تاسو د خپل طرف نه څه عذاب راوړیږی یا زمونږ

أَوْ بِأَيْدِيَنَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۵ قُلْ أَنْفِقُوا
باز مونږ په لاسونو | پس انتظار کوئ تاسو | بیشکه مونږ هم تاسو سره | انتظار کوونکي یو | دواپه | خرڅ کړئ
په لاسونو عذاب دررسوی، پس تاسو هم انتظار کوئ مونږ هم تاسو سره انتظار کوو - ورته دواپه که تاسو

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۵
(مال) چه خوښی | یا په ناخوښی | هیڅ کله به قبول نه کړے شی | له تاسو | بیشکه یی تاسو | نافرمانه خلق
خپل مالونه په رضا خرڅ کوئ او که په نارضا، خوشنساو غیرات هیڅ قبول نه شی ځکه چه تاسو فاسقان خلق یئ.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
اونه دے منځ کړی دواپه دے نه چه | قبول کړے شی | له دوی نه | صدق دوی | مگر | داچه دوی
د دوی د خیرات د نه قبولیدو وجه نور څه نه ده خودا چه دوی د الله تعالی

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَاتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا
منکر شول | د الله | او د دے رسول | اود دوی نه راجی | مونږ له | مگر
او د رسول نه انکار کړے دے - او مونږ ته نه راجی خو په ماتو

وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ۵ فَلَا تُعْجِبْكَ
سستی کوونکی | اود دوی نه خرڅ کوی | مگر | په ناخوښی | پس په تعجب کې دواپه
زړونو | او د الله تعالی په لاس کې خرڅ نه کوی خو په ناخوالی، نو د دوی مالونه

أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | بیشک | چہ غواری | اللہ

لِيَعْلَمَ بِهِمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ

چہ دوی تہ عن آدرکری | بہ ہفہ سرہ | بہ ژوند کنے | د دنیا | او دوی | ددوی سالکے

وَهُمْ كَفَرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ

او دوی | کافران وی | او دوی قسمونہ خوری | بہ اللہ | چہ دوی خو | لہ تاسونہ دی

وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ يَجِدُونَ

اونہ دی دوی | لہ تاسونہ | بلکہ دوی (خو) | داسے خلق دی | چہ ویریزی | کہ چہ دوی بیاموی

مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوْلَا إِلَيْهِ

خائے دیناہ | یا غاروتہ | یا خائے د نوتو | نو خامخابہ دوی واپس شی | ہفہ تہ

وَهُمْ يَجْمَعُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ

رُغلید وکی | او خنے | او خنے | ہفہ خوک دی | چہ الزام لکری پتہ | بہ صد توکنے

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا

پہن کچہ | دوی ورکے شی | لہ ہفہ نہ | نو خوشحالہ شی | اوکے چرے | ورنہ کرے شی دوی تہ | لہ ہفہ نہ

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

نوفہ خوت دوی | ناراضہ شی | او خنے بہ نہی وے | کہ چرے دوی | راخی کیدے | بہ ہفہ خے چہ ورکے دوی تہ

وَرَسُولُهُ لَا وَكَلُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

او ددے رسول | او دوی ویلے | بس دے مونہ د پاره | اللہ | اوس بہ راگری مونہ تہ | اللہ | د خیل فضل نہ

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ

او رسول ددے | بیشک مونہ | د اللہ طرف تہ | امید لرونکی یو | بیشک | چہ صدقے | د پاره د فقیرانو

وَرَسُولُهُ لَا وَكَلُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

ہفہ رسول بہ د پاره راگری بیشک مونہ اللہ تعالیٰ طرف تہ راغب یو | بہ حقیقت کنے د زکوٰۃ مال صرف د فقیرانو

وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

اور مسکینانودی | اور کارکنانودی | چہ پہ دے (صدقہ) باند (مقرر) کی | اور ہفتہ چار پارہ | دو موزہ و نو کچے چلت ہوں
مسکینان اور دا د راہو لو و نو کو کارکنانوحق دے اور ہغو خلقو حق دے | دو موزہ و نو کچے چلت ہوں

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ

اور پہ رانادلو | دخترون کچے | اور قرض دارو دیارہ | اور اللہ پہ لارہ کچے | اور مسافر و دیارہ
وی اور غلامانو پہ آزادولو | قرض دارو پہ مدد کو | اللہ تعالیٰ پہ لارہ کچے پہ و رکولو اور مسافر و دیارہ

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۶۱ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ

قرض دی | اللہ د طرف نہ | اور اللہ | پوہہ | خاوند د حکمت دے | او کچے لدوی | ہفتہ چار
کو کچے خرچ کیلے شی | اور اللہ تعالیٰ د طرف نہ حکم دے اور اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ د حکمت خاوند دے | او کچے خلق نہ دوی نہ

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ

تکلیف و رکوی | نبی نہ | او وائی | چہ دے (خو) | غور دے | وایہ | غور
دے دی چہ نبی نہ تکلیف و رکوی او وائی چہ داسے دے چاہرہ خبرہ آوری | وایہ چہ داخل ستا سو دے

خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ

بنہ دے | تاسو دیارہ | یقین لری | پہ اللہ | او یقین لری | د مؤمنانو پہ خبرہ | اور رحمت دے
فائدے دیارہ دے دے | دے پہ اللہ تعالیٰ یقین ساقی او مسلمانانو پہ خبرہ یاد رکوی او پہ تاسو دے

لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ

دھغو دیارہ چہ ایمان راوری | لہ تاسو نہ | او | کو م خلق چہ | تکلیف و رکوی | اللہ رسول نہ
چہ شوک ایمان لری دھغو دیارہ رحمت دے | او شوک چہ اللہ تعالیٰ رسول لہ تکلیف و رکوی

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۶۲ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَبِئْسَ

ہغوی لہ | عذاب دے | دردناک | دوی قسم نہ خوی | پہ اللہ | تاسو دیارہ | چہ راضی کری تاسو
ہغوی دیارہ دردناک عذاب دے | دا خلق ستا سو پہ واند قسم نہ خوری چہ تاسو خوشحالہ کری

وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝۶۳

اور اللہ | اور دے رسول | نیت حق داری | چہ رضامند کری دوی | کہ چرکوی دوی | مؤمنان
حالانکہ اللہ تعالیٰ اور دے رسول دے خبر زیا حق لری چہ دوی نے رضا کری کہ دوی پہ رشتیا مؤمنان دی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ

ایا دوی نہ معلوم نہ دے | چہ ہغہ | کو م چہ مخالفت و کری | اللہ | اور دے رسول | نو بیشک دے دیارہ
ایا دوی نہ معلوم نہ دے | چہ شوک | اللہ تعالیٰ اور دے رسول مخالفت کوی نو ہغہ دیارہ

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝۶۴

اور | دے دوزخ | ہمیشہ بہ دی | پہ ہغہ کچے | ہم دادہ | رسوائی | دیرہ لویہ
دے دوزخ اور مقرر دے چہ ہمیشہ بہ | کچے پرا لہ دی اور دیرہ دے رسوائی خبرہ دے

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ

دیریزی | منافقان | له دے نہ چه نازل شی | په دوی باند | (خه) سوږ | چه ونبائی دوی ته منافقان دیکه نه دیریزی چه چرته (په مسلمانانو) دا سے سوږ را نازل نه شی چه ددوی (منافقان) د

بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهِزُّوْا إِنَّا لِلّٰهِ مُخْرِجُونَ

هغه څه چه | ددوی په زړونو کې دی | دوايه | مسخره کوی تاسو | بیشکه الله | ښکاره کوونکې زړونو حال ورته څرگند کړی (له پیغمبره) دوايه چه (ښه ده) خدا گلته کوی، بیشکه الله تعالی هغه څیز

مَا تَحْذَرُونَ ۱۴ وَلَیْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

د هغه څیز کو له نه چه تاسو دیریزی | او که چیرې | ته له دوی پیوس وکړ | خودوی په مژد وای | بیشکه چه مونږ څرگندونکې د کوم نه چه تاسو دیر کوی - او که پیوس ترې نه وکړې (چه څه خبره مو کوله) (نوجواب به وکړی

نَحْنُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللّٰهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

تو ته | اولوبه کوله | دوايه | آیا په الله | او دده په آیتونو | او دده په پیغمبر پورې چه مونږ خو هس تو ته بقله کوله، ورته دوايه چه آیا ستاسو تو ته په الله د هغه په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۱۵ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

تاسو تو ته کوی | بهانه مه جوړوی | تاسو څو کار شوی | پس له ایمان را وړونه پیغمبر پورې کیږی ؟ اوس عذرونه مه کوی | تاسو د ایمان را وړولو نه پس بیا کفر کړې دے

إِنْ تَعَفُّ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً

که چه مونږ معاف وکړو | یو له دے ته | له تاسو نه | نوموړی به عذاب ورکړو | بله ته که مونږ ستاسو یو ټوله معاف هم کړو ، نو بل ټولی له به خامخا سزا ورکړو

بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۱۶ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ

ځکه چه دوی | دوی | منافقان | منافقان سړی | او منافقانه ښځه ځکه چه دوی مجرمان دی - منافقان سړی | او منافقانه ښځه

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَّأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل (منکر) دی | حکم کوی | د بد کار | او منع کوی | او د نیکی نه

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللّٰهَ

د نیک کار نه | او بند ساتی | لاسونه خپل (د خیر) نه | هیر کړ دوی | الله خلق منع کوی اولاد نیکی په لاره کې د څرخ کولو نه خپل لاسونه منع ساتی، دوی الله تعالی هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ۱۷ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۱۸ وَعَدَ اللّٰهُ

پس هغه هیر کړ دوی | بیشکه | منافقان | نافرمانه دی | وعده کړه ده | الله نوا الله تعالی هم دوی هیر کړل (په منافقان) نافرمانه دی . الله تعالی د منافقان سر واده ساتی

الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

منافقان و منافقات و کفار | او د کافرانو سره | او د منافقانو بنحو سره | او د کافرانو سره | او د منافقانو بنحو سره | او د کافرانو سره | او د منافقانو بنحو سره

فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ

په دے کې | هم دا (عذاب) | بس د دوی له | او | لعنت کړې دې په دې | الله | او دوی د پاره | پراخه وی او دغه (عذاب) د دوی د پاره کافی دے او په دوی باندې د الله تعالی لعنت دے او د دوی د

عَذَابٍ مُّقِيمٌ ۝ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ

عذاب دے | همیشه | (د ستاسو مثال) | پشان د هغو خلکو د | چه له تاسو وړاندې وو | هغوی وو چې زیات | پاره د همیشه عذاب مقرر دے | (ستاسو کارونه) د هغه چا په شان (د دې) چه تاسو وړاندې تیر شوی د چه تاسو

مِنْكُمْ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَ أَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا

له تاسو نه | په قوت کې | او زیات وو | په مال کې | او په اولاد کې | پس هغوی فائدې واخیستل | زیات زور او زور او تاسو نه زیات د مال او د اولاد خاوندان وو ، پس هغوی د خپلې دنیوی

مَخْلَقَتِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِمَخْلَقَتِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ

له خپلې برخې نه | پس تاسو هم فائدې واخیستل | له خپلې حصې نه | لکه چه | فائدې اخستې وه | هغو خلکو چه | برخې نه فائدې اوچته کړې او تاسو د خپلې دنیوی برخې نه به فائدې اوچته کړې ، لکه څنگه چه هغه خلکو چه له تاسو نه

مِنْ قَبْلِكُمْ بِمَخْلَقَتِهِمْ وَ خُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا

له تاسو نه وړاندې وو | له خپلې برخې نه | او تاسو هم مشغول شوی (په بد خبرو) | لکه چه هغوی | مشغول وو | وړاندې وو د خپلې برخې نه فائدې اوچته کړې ، او په هغه ناکاره بحثونو کې پر یو تللی لکه هغوی چه

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أُولَئِكَ هُمُ

هم دا خلک د (چه) | ضائع شول | عملونه د دوی | په دنیا کې | او په آخرت کې | او هم دا خلک دې | پکې بوخت شوی وو ، د داسې خلکو علوته په دنیا او آخرت دواړو کې ضائع لامل او هم دغه خلق

الْخٰسِرُونَ ۝ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نقصان موندونکي | آیانه دے | رسیدلې دوی ته | خبر | د هغو خلکو چه | له دوی نه وړاندې وو | پخپله تاوانیان شول | آیا دوی ته د پخوانو خلکو حالات نه دی رارسیدلی

قَوْمِ نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ ۝ وَ قَوْمِ إِبْرٰهٖمَ

د قوم د نوح | او د عاد | او د ثمود | او قوم د ابراهیم | او قوم د نوح ، او د عاد ، او د ثمود ، او د قوم د ابراهیم ، او

وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ وَ الْمُتَفَكِّحِينَ ۝ أَسْهَمُوا

او د مدین والو | او د اېو ته شوو کلو | چه راغلل دوی ته | پیغبران د دوی | د مدین د اوسیدونکو او د هغه کلو چه اړولې شوی وو ، هغوی ته خپلو پیغبرانو څرگند د لاسونه

يَا بَيِّنْتَ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

پہ بخیر و بناوسرہ | پس نہ دوائے | چہ ظلم کرنے و وہ دوائے | لیکن دوی پخپلہ | یہ خپلوکانو
راڈل ، تو اللہ تعالیٰ پہ ہغوی ہی شکہ زیات نہ کولو خود ہغوی پخپلہ پخپلو

يُظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ

ظلم کولو | او مؤمنان سہری | او مؤمنانے بنے | غے لہ دوی نہ ملگری دغوی
کانو ظلم کولو - او مؤمنان سہری او مؤمنانے بنے | دیوبل ملگری دی

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ

چہ حکم کوی | د نیک کار | او منع کوی | د بدو کارونو نہ | او قائموی
د نیکو کارونو تعلیم ورکوی - او د بدو کارونو نہ خلق منع کوی ، او د مونخوتو

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ

مونخ | او ادا کوی | زکوٰۃ | او حکم منی | د اللہ
پابندی ساقی ، او زکوٰۃ ورکوی ، او د اللہ تعالیٰ او د دے رسول

وَرَسُولَهُ ۝ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

او د دے رسول | ہم داخل دی | چہ رحم بہ و کوی پہ دوی ہانڈ | اللہ | بیشک | اللہ | چیر زبردست
حکم منی ، پہ دے خلق بہ اللہ تعالیٰ چیر زبردست و کوی (یا د ساتی چہ) اللہ تعالیٰ یقیناً غالب

حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

د حکمت خاوند دے | وعدہ کرے دے | اللہ | مؤمنان و سہرو | او مؤمنان و بنخوسرہ
او د حکمت خاوند دے اللہ تعالیٰ د مؤمنان و سہرو او مؤمنان و بنخوسرہ د دے باغونو د

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

د جنوتو | چہ بہیزی بہ | لانی دھنہ | نہرونہ | چہ) دوی بہ ہمیشہ د | بہ ہنہ
ورکولو ارادہ کرے دے | چہ دھنہ لانی بہ نہرونہ بہیزی کوم خائے چہ بہ دوی ہمیشہ

وَمَسْكِنَ طَيِّبَةً ۖ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ

او د پاکیزہ مکانو | داسی باغونو کئے | او رضامندی | د اللہ
وسیزی او د دے پاک صفا مکانو چہ د ہمیشہ پہ باغونو کئے بہ دوی او د تونو غتہ خبرہ دا چہ د اللہ

أَكْبَرُ ۖ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

دیرہ لویہ دے | ہم دا دے | کامیابی | دیرہ لویہ | اے نبی! | جہاد و کرہ
رضامندی بہ ورتہ حاصلہ شی، ہم دا دے تونو نہ لویہ کامیابی دے - اے نبی! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا لَهُمْ

د کفارو | او منافقینو سرہ | او سختی کوہ | پہ دوی | او خائے دوی
سہ جہاد کوہ | او پہ دوی ہانڈ سختی کوہ | او د ساتی چہ د دے رسول

جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ۝ يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا

دوزخ دے | اوجھہ دیرید | خلے دے واپس تلو | دوی قسمونہ خری | پہ اللہ | چہ نہ دی ویل دوی
دوزخ دے | اوجھہ دیر خراب خلے دے | دوی پہ اللہ تعالیٰ قسمونہ خوری چہ مونہ فلائی خبر نہ

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ

او بیشک ویل دے دوی | خبرہ | د کفر | اودوی کافران شول | پس | د خیل اسلام راوڑ نہ
دہ کہے ، حال دادے چہ دوی د کفر خبرہ ضرور کرے دے | اود اسلام نہ پس نے کفر غورہ کرو

وَهُمُّوا بِمَا لَمُيْنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

اودوی ارادہ وکرہ | دھغغہ | چہ دوی بیانہ موندہ | اودوی بدل وانہ خستلو | مکر دے فیکہ
او حے کار تہ نے لاس وچولو چہ ترسره نے نہ کہے شو اودوی صرف دے خبرے بدلہ داخستلہ

أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا

غنیان کرل دوی | اللہ | او | د دے رسول | پہ خیل فضل سرہ | پس کہ چکر دوی توبہ رکوی
چہ اللہ تعالیٰ اود دے رسول پخپلہ مہربانی سرہ دوی غنیان کری دے ، نو کہ چکر دوی توبہ وکاسی

يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ

نوی | دیرہ شہ | د دوی دپارہ | او کہ چرے | دوی دنہ منی | نو عذاب پہ ورکری دوی | اللہ
نوداہہ ورلہ بہترہ وی ، او کہ چرے دوی دنہ منی ، نو اللہ تعالیٰ پہ دوی لہ پہ

عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالَهُمْ

عذاب | دردناک | پہ دنیا کینے | او پہ آخرت کینے | او نہ یہ وی دوی دپارہ
دنیا او آخرت کینے دردناک عذاب دے کری ، او پہ مخ دے زکے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ

پہ مخ دے زکے | خوک دوست | او نہ خوک مددگار | او نہ دوی نہ | اوجھہ خوک دی
پہ د دوی دپارہ نہ خوک دوست وی او نہ مددگار - او پہ دوی کینے حے ہغہ دی کو موچہ

عَهَدَ اللَّهُ لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ لِنَصِّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چہ وعدے کر دے اللہ سر | کہ چکر ہغہ را کری مونہ نہ | لہ خیل فضل نہ | نو مونہ بہ ضرور صد کر دے | او مونہ بہ ضرور
د اللہ تعالیٰ سرہ وعدے کرے وہ چہ کہ اللہ تعالیٰ مونہ نہ پہ خیل فضل سر (مال) را کر دے نو مونہ بہ نے ضرور خیر کر دے

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

لہ نیکان نہ | بیا ہر کد چہ | در کر دوی ہغہ | لہ خیل فضل نہ | نو دوی شرمیا وکرہ
اوشہ نیکان بہ شو - بیا ہر کد چہ اللہ تعالیٰ پہ خیل فضل سر دوی لہ (دھغغہ) ور کرل نو پہ دے کینے

يَهُ وَيَتُوبُوا ۝ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ فَأَعْقَبَهُمْ

پہ حے کینے | اودوی وادریل د دے | اودوی | مخ ارونکی دی | پس د دوی انجام کینو دے (اللہ)
نے شرمیا شروع کر دے (و دے نہ) وادریل اور کار نے و کرو - نتیجہ داشوہ چہ اللہ تعالیٰ

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

نفاق | ددوی په زی و نو کښه | تر هغه ورځ پورې | چه دوی به ملاویدي دغه سر | حکم به | دو مخالف وکړو

اللّٰهُ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١٠٠﴾ اَلَمْ يَكُنْ اَوْ

دَآلِلُہٗ سِرِّہٗ | دَہْنُہٗ وَ عَدَّہٗ چَہٗ دَدَہٗ سَرَّہٗ کَرِہٗ | اُو پَہٗ سَبَبُ دَوَّہٗ چَہٗ دَوَّی بَہٗ دَرَوُغُ وَ مِلَّ | اَیَادِی نَزِہِیہٗ؟
دَوَّی اللہ تعالیٰ سِرِّہٗ بَہٗ لَوْطِی وَ کَرِہٗ | اُو دَرَوُغُ وَ مِلَّ اَمَّا نَہٗ |

يَا دُؤَىٰ نَذِيرٌ

په الله | پوهیدئ | ددوی په رازونو | اود دوی په پتوخیو | اودا په | الله | بشه پوهیدئ

لُغُوبٌ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّهِّرِينَ مِنَ الْأُثُوبِ

بہ غیبو | کوم (منافقان) چہ | الزام لکوی | پہ خوشحالی سرخیز کوونکو | مؤمنانہ ماند

د ا هغه خلق دی چه په خپله مرضی خیرات کوونکو مؤمنانوته د خیرت

والدین | ایچدون | الإجهدهم

حقه ملامتیا کوی ، او هغه خلق چه نه بیاموی مکر د خپل محنت (صله) دا

بِسْحَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

فقان دوی پورے توفیق کوی، اللہ تعالیٰ ددوی د مذاق (بدلہ) ورکہہ اود ددوی د پاره

يَوْمَ ٥٩) اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْلا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَا يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذٰلِكَ اَمْرُ اللَّهِ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ناک عذاب مقدر ہے۔ کہ تہ ددوی دپارہ بخشنہ عواہے او کہ نہ عواہے کہ تہ ورلہ (یوکل نہ)

م سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ

دیارہ | او یا (۷۰) | اُھلہ (ھم) | نو ھیٹھک بھ ونہ بھنی | اللہ | دوی | دا
یا اُھلہ بھنبنہ لغوارے | هو اللہ تعالیٰ بھ دوی ھیچرے ونہ بھنی ، دا اُھلہ ھ

هُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

فوجہ چہ دوی | انکار و کرد | دَاللہ | اود دہ دَرَسُول | اواللہ | لاسر لہ نہ بنائی

وَمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٩﴾ فَرَحَ الْبٰخِلُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ

فرمانو خلقو ته | خوشحال شول | وروستو پاتے شوی (له بهادره) | په خپله ناسته

لاں نہ بوجی ۔ دا وروستو پاتے کید و نی خلق دے پیغمبر نہ پہ وروستو
منزل ۲

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

بیشک | غواہی اللہ | چہ | عذاب و رکری دوی تہ | ددے پہ دجہ | چہ دنیا کے | او دوی
اللہ تعالیٰ خود صرف دا غواہی چہ دوی تہ پہ ہفہ خیز و نو سرہ پہ دنیا کے عذاب و رکری او ددوی ساہ

أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۸۵﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا

روحونہ ددوی | او دوی کافروہی | او ہر کلمہ چہ نازل کرے شی | یوسورت | چہ ایمان راؤہی
دوئی نو پہ داسے حالت کے چہ دوی کافران دی ۔ او کلمہ چہ یوسورت پہ دے مضمون را نازل شی چہ تاسو

بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الصُّلُ

پہ اللہ | او جہاد و کرہی | پہ ملکر تیا کے | ددہ د رسول | نو اجازت غواہی لہ تانہ | مالدارہ خلق
پہ اللہ ایمان راؤہی او د رسول پہ ملکر تیا کے جہاد و کرہی ، نو لہ دوی نہ مالدارہ خلق درنہ

مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَعِيدِينَ ﴿۸۶﴾ رَضُوا

لہ دوی نہ | او وائی | پر پریدہ مونہ | چہ شومونہ | دکنیتا مستونکو سرہ | دوی راضی شول
اجازت غواہی او وائی چہ مونہ پر پریدہ چہ د ناستو خلقو سرہ (ناست) پاتے شو ۔ دوی پخپلہ

بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

پہ دچہ دی ددوی | سرہ | د وروستو پکید و کو بنو | او مہر و دھلے شو | پہ زہونو ددوی | پس دوی
پہ دے راضی دچہ کور ناستو زانو سرہ ملگری پاتے شی او ددوی پہ زہونو مہر لگو لے شو دے پس دوی

لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نہ پو مہیری | لیکن | رسول | او ہفہ کسان چہ | ایمان راؤہو | ددہ سرہ
نہ پو مہیری ، لیکن رسول او ہفہ خلقو چہ ددہ سرہ لے ایمان راؤہو پہ خپلو

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمْ

دوی جہاد و کرہو | پہ خپلو مالونو سرہ | او پہ خپلو مالونو سرہ | او ہم دا کسان دی | چہ دوی دپارہ
مالونو او پہ خپلو مالونو سرہ لے جہاد و کرہو ، ہم دا خلق دی چہ ددوی د

الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ

بہترے دی | او ہم دا خلق دی | خلاصہ موندونکی | تیار کر دی | اللہ | دوی دپارہ
پارہ بہترے دی او ہم دا کسان کامیاب دی ۔ اللہ تعالیٰ ددوی دپارہ داسے باغونہ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | چہ بہیری بہ | دھفہ لانی | نہرونہ | ہمیشہ بہ وی دد | پہ ہفہ
تیار کر دی چہ دھفہ لانی بہ نہرونہ بہیری ، م پہ دے کے بہ دوی ہمیشہ دی

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

دادہ | کامیابی | دیرہ لوبہ | او راغل | عذر کوونکی | لہ کلی والونہ
او دا یوہ لوبہ کامیابی دہ ۔ اولہ کلی والونہ لے بھانے کمر راغل

۱۱

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چه خبر ورکړه شي | دوی ته | او کښیناستل | هغه کسان کوموچه | دروغ وویل | الله | او دده رسول

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠ لَيْسَ

زما په ورسپړي | هغونه چه | کافران دي | له دوی نه | عذاب | دردناک | نشته دے

عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

په کمزورو باندې | او نه په رنځورانو باندې | او نه په هغو خلقو باندې کوم چه | نه بیا مومي

مَا يُنْفِقُونَ حَرْجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا

هغه شیزچه | خرڅ کړي | هیڅ گناه | هرکله چه دوی خبرغوايي کوي | دالله | او دده رسول | نشته دے

عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنَ سَبِيلِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١١ وَ

په نیکی کوونکو باندې | (خه) الزام | او الله | بخښونکي | مهربان دے | او

لَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا

نه په هغو خلقو چه | هرکله چه دوی راشي تاته | دپاره دچه نه سوري ورکړي ته | نو تادویل | چه زه نه بیا موم هغه

أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِمْ تَوَلَّوْا وَأَعْيَبُهُمْ تَفِيضُ مِنَ اللَّهِ

چه زه سورته کړم تاسو | په هغه باندې | نزدیکی وپس شول | او ددوی سترگې | بهیږي | له اوښکونه

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ١٢ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

(له دې) غم نه | چه دوی نه بیا مومي | هغه غه چه | دوی خرڅ کړي | بیشکه | الزام | (خو) په هغو کسانو د

يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا

چه اجازت غواړي له تانه | او دوی | مالدار دي | دوی راضي شول | په دچه | دوی پاته شي

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣

د وروستو پاته کیدونکو (خو) اجازت غواړي سره ددې چه هغوی مالداره دي | دوی وروستو پاته کیدونکو (خو) سره